

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: PUBLIK ERNŐ.

Kiadó: PAPP GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Hirdetések díjazabály szerint.

Hamis borok.

A kereskedelmi miniszter kezdeményezéséből mozgalom indult meg a hamis boroknak a kereskedelmi piacra becsátása ellen.

Sok ideig vajdított az ügy, sok időbe került, míg országos törvény által annak eltüntetése kimondhatóvá vált.

A gyakorlat bebizonyította, hogy a műbor gyártói, e lelketlen kufárok felhasználták módjuk és tehetségük szerint azon idő pontot, a midőn a műbor gyártása sem tiltva, sem szabályozva nem volt, 's ha a hatóságok egy pár esetben ezek üzérkedését büntetendők voltak is, e büntetés nem állott arányban azon erkölcsi kárral, melyet a műbor gyártók készítményeikkel okoztak, úgy a borok birnevének, mint az emberi egészségnek.

A műbor egyes vidékeken, különböző faj megnevezése alatt, — különösen a regale jog megváltása után kezdett terjedni.

Ekkor az állam által a regale jogok vagy egyeseknek vagy társaságoknak jutottak birtokába, ők hasznabereiték ki 's hogy a borszükségletet fedezzék a műbor készítéséhez fogtak, vagy olyan kereskedőkkel voltak összekötöttésbe, kik a műbor gyártást üzlet szerűen folytatták.

Bizonyítja ezt azon körülmény, hogy mind a mellett, miszerint a szükséglet emelkedett, a termelés pedig az ország nagyobb részében beállott filloxera pusztításai miatt csökkent, a bortermelő termését nem volt képes eladni, — vagyis a gazdaközönség azon erős meggyőződését táplálta, miszerint manapság a bortermelés nem észszerű és ennek folytán elbanyagolta a szőlők helyre állítását vagy szakértelemmel művelését.

Egyes bortermelők manapság is több évi terményeiket tartják készletben, mert nem lévén kereskedelmi piacuk értékesíteni azt nem képesek.

Nagyon természetes tehát az, hogy a számba vehető körülmények az ország borkereskedését teljesen megsemmisítették volna, ha csak országos törvény által nem szabályoztatik a bortermelés, annak elárúsítása, s kereskedelmi piacra kibocsátása.

Ma már segítve van a bajon, — törvény által

van szentesítve a termelők biztonsága, — és azon reménye, hogy a valódi borok úgy a belföldön, mint a külföld piacain újból tért fognak nyerni, és elfoglalják foglalni megérdemelt helyüket.

Ma a gazdaközönség bármely áldozattal folytat-hatja munkáját, és reményünk az, hogy az ország egyes részén kipusztult szőlő helyek újból beépítve rendeltetésük szerint fognak művelteni.

A magyar borok újból nagymennyiségben fognak termeltetni úgy annyira, hogy félünk nem lehet attól, miszerint valódi bort a szükséglet kielégítéséhez nem fogunk elegendő mennyiségre találni. —

A műbor gyártás pedig teljesen kipusztul, az emberi egészségre kártékonyan ható művészet végképen megszűnik, és azok a kik művészetüket a mesterséges borok előállítására fordították, más egyébbel fogják a fenntartásokra szükséges kellékeket megszerezni, vagyis munkásságukat más irányban fogják kifejezni, mert a folyton emelkedő kereskedelmi szellem nem fogja őket nyugton hagyni. —

De a megalkotott törvényt más irányban is üdvözölhetjük, és ez az, melylyel eltüntette azt, hogy az egyes termő vidékek borai különböző, nem magát a termő helyet megnevező, hanem hangzatosabb elnevezéssel bíró helyek neve alatt adassanak át a forgalomnak. —

Ez is egy sérelme a bor kereskedőknek, — melyet azonban tekintetbe venni nem lehetett, mert ez ok volt az, mely a hangzatos nevek alatt, a legnagyobb visszaélést követte el. —

Egy pompás kirándulás.

A Kárpát-Egyesület központja május 28-ikán Deésről kiindulással — mint ez a lapokban már jelezve volt — kirándulást rendez az óradnai havasokra.

Ebből az alkalomból, a közönség tájékoztatása végett is, szükségesnek tartjuk folytatónál legalább megemlékezni erről a vidékről, mely egyike a legfenségebb természeti szépségeknél.

Beszterezétől kezdve, gyönyörű kilátással a közel falvakra, folyton lefelé visz az út, néhol hegy-gerince-előbbieket ismét kétféleképpen: boldog és boldogtalan álmodozók.

Az aggszűzek völgyéről, az ügyvédek chliensekről, a biztosítási ügynökök passasérokról, a disznóküpeczek bizott disznókról, a hizó disznók makkról álmodnak.

Ezek a boldog álmodók.

Boldogtalanok a völgyének, kik aggszűzekről, a chliensek, kik ügyvédekről, a passasérok, kik biztosítási ügynökökről és így tovább, — álmodnak.

Ember és állaton kívül a növények közül egyedül csak a fenyőfa álmodik, — igaz-e, nem-e, nem tudom, — Ennek igazolására legyen elég Heine remek kis költeménye, mely szerint:

„Eszaknak rideg ormán
„Fenyőfa álmodik,
„Jég s hó, fehér lepellel
„Füdik be galyait.

„Egy pálmáról van álma,
„Mely távol délszakra
„Némán s magán busongva
„Áll izzó szírtfokon“

Van még az álmodásnak egy sajátos s közkedvelt neve: az ébrenálmodás.

Egy megmagyarázhatatlan illúzióban szenderegni, — a kicsinyes nagyraagyás mulandó dicsőségét éldelni hatalomban és törekvésben, — de csak úgy egy puha pamlag kellemes puhaságán beverészve, tarka ábrándképeket szöve, — a lehetetlent lehetséges színben látva, szenderegve, álmodozva nyitott szemmel hosszan, édesen, tán egy egész ember-életet át folyton remélve, vára-

ken, sokhelyt fenyves erdők között. A legbajosabb panoráma nyílik ki mindent fordultnál, a szem alig képes mindent végig nézni, annyira változatos a kép, ami előnkbe tárul.

O-Radnái az út jó, kellemes; a látóvalók lekötik a figyelmet úgy annyira, hogy alig vesszük észre mikor a községbe érünk, mely egykor hatalmas és népes város volt. Tiszta, fehérre meszelt házak sorjából és rendezett utcákból áll a község, több helyt romokban nyomait viselve az egykori hatalomnak és fénynek.

A községben székel a kohó és bányatelep főnöksége, élén Gurmán Jánossal, kiben a vidék egy önfeláldozó lelkes barátot bír, kinek leginkább köszönhető, hogy minden hazafias eszme e vidéken pártolásra talál és sok életrevaló terv keresztül vitetik. Szereti is mindenki buzgalmaért és munkásságáért.

O-Radnától az Izvor patak mentén felfelé haladva kezdődik az igazi vadregényes táj. Szébbnél-szebb szikla alakzatok, csucok tarkítják a völgyet, melynek egyik kitágulásában fekszik az Erdélyrőrszi Kárpát-Egyesület fürdője: Radna-Borberek. A természet talán egy pillanatnyi jó kedvében hozta létre e bájos helyet mely olyan mint egy tündér völgy, haragos zöld fenyőivel, csobogó patakjával, szeszélyes alakzatú szikláival. A völgy közepén emelkedik az E. K. E. díszes vendéglő épülete, mely az egyesületnek, a több épületekkel együtt 12.000 forintjába került.

A svájci stílusban emelt épületben van a közös ebédlő tágas verendával, az emeleten kényelmes lakószobák, egyszerűen, de izléssel berendezve. A völgy egy oldalnyílásában áll a meleg fürdő és a hideg fürdő-ház. Utóbbinak vize 10 C. vastartalommal bír s így az összes radna-vidéki fürdők vizét gyógyító erőben felülmúlja. Mint élvezeti víz, magára is, borral is kitérő. Az egyesület már is gondoskodott, hogy a karlsruhni híres vízhez hasonló ásványvíz forralomba bocsátassék.

A fénys jövőjü fürdőn egyesek és családok részére igen olcsón villákat épít az egyesület. Már is vannak, kik az építés iránt az egyesülethez fordultak. Nemsokára tehát a közel szikla-csúcsok villákkal lesznek beépítve és az egykor kietlen és elhagyott fürdőt a vendégek sokasága és a turisták csapatai lelik el.

kozva, — a legszerencsésebb önbolondítás. A legkellemetlenebb az egészben csak az, mikép néha megcsik, hogy egy kis légy berepül az orr alatti kis nyílásba, no persze ez is csak a légy-szezonban.

*

A jogászgyerek valóságos keleti lomhasággal heverészget a kereveten; kéjjel szürcsölgetvén csészéjéből a párolgó „feketét“, — halványkék füstbodorokat ereget szája szögletéből . . . melázó szemei a füstfellegek közp révedeznek, — az illatós kék felhők pedig gomolyognak, uszálnak, alakokat öltenek, — elhalványulnak s amint időnként újabb füstbodorokkal egyesülnek, újra megkezdődik a gomolygás.

A szőke fürtökkel takart csontüregben pedig vibrál az agyvelő . . . egy csillámló rovarhoz hasonló, csakugyan észrevehetetlen homályos rezgő fény, rezg az agy gyomrocsaiban, melynek phantasma a neve.

Kéjes pillanat! Az érzékek gyöngye ittassága! Az ember magába száll s képzeteket éldel . . .

A nagyra hivatás sajátos érzete, gazdagitva a jövő boldogító képzelmeivel.

Az ifju vergődik, mint egy daemon, ki istenné akar lenni s pillanatra a képzelmei egébe menekül, hogy aztán az örvénybe süllyedjen alá.

A világ, mely nagyságával körülhalmozza, nem egyéb, mint eszméinek költészete, egy titokteljes apokalypszis, mely szavak gyanánt képzeletekkel van tele írva . . .

Tisztában van azzal, hogy a haladásban ép úgy, mint a természetben nincs ugrás.

A kezdett mindenesetre kicsinyes.

Samu nagybácsi bádogfedél tornyu kis falujában

TÁRCZA

„Az ébrenálmodozók.“

Irta: Publik Ernő.

Ha nem volna emberi fülérzék, hiába dörögne az ég, — az ágyu, hiába kongana a harang, hiába sirna a hegedű, — ha nem volna emberi látérzék, nem léteznék a szívárvány, nem az ezeryi színök képze, ha nem létezővé tehetnők az ember érzékeit, megsemmisülne az egész világ! A világ olyan, mint a minőnek képzeljük! Ezt ugyan gyönyörűen kiokoskodta Schopenhauer! Hanghullámok, fényrezgések, — chromatia — osmosia, és chymosia léteznék és még sem létez, nék. Mi hát mégis a valóság? Phantasia!

Most behunyom szemeimet — mondja Descartes — bedugom füleimet, elfordítom minden érzékeimet, még a testek képeit is kitörölöm elméből, vagy legalább, minthogy ez aligha lehetséges, üreseknék, nem igazaknak tekintem őket . . . Descartes körülbelül elaludt, feltéve, ha nem lármáztak a gyermekek.

Hagyjuk aludni, — mi hát a különbség végre is a való és álom között? Megmondom.

Ha egy napdíjaz, a nápolyi narancs-ligetben puha pamlagáról leesve, azon veszi magát észre, hogy az ágydeszkák között van hónapos szobájában, — a legjobban kitudná magyarázni amaz óriási különbséget, a mely az álom és a valóság közt tátong.

Mindezekről eltekintve, emberek, állatok, nemre való tekintet nélkül, két csoportra oszthatók u. m. 1-ször akik álmodnak, — 2-szor a kik nem álmodnak. Az

Az egyesület aggódó gonddal és utánjárással fejlesztí a fürdőt, ezzel is a vidék közgazdasági hasznára válván, és nemzeti szempontból ide, a határszélre egy erős magyar központot teremtven.

A fürdőről a legfelségesebb kirándulásokat tehetni, mert a közelben emeli fel hótakartetőjét az Űnőkö 2280 méter magasságban. Gyönyörű szép látvány e hegy-óriás, csúcán szemképráztató, csillogó hóval, alantabb haragos zöld tenyőerdővel és lábánál világosabb árnyalatba átmenő növényzettel. A zerge lakóhelye ez a hegy, hol csapatokban fut végig a gerinceken, és ugrik át a szakadékokon.

Nem messze van a szelidebb alakzatu Korongyos, melyen dus választékban fejlődik és virágzik a gyopár virág, az egyesületnek jelvény virága. Kosár számra hozzák le a pásztor fiuk ezt a kedves havasi virágot, melyet a fürdőben aztán elkapkodnak a vendégek, hogy szét vigyék az ország minden tájékára. Az E. K. E. első Kárpát-estélyére a rendezőség jelvényeit, a gyopár virágot is e hegyről szedték, nem téven egyéb dísz hozzá, mint egy kis szalagot. Történelmi nevezetességtől a radnai szoros, melyhez a kirándulás igen könnyű, közből érvén a szellős Ördögstorost, meredek óriási szikla falaival, a bányatelepet, a zuzókat és kohót.

De lehetetlen mind részletesen elsorolni azt a sok szépet, a mi itt látható. A Kárpát hegység többi bérceóriásairól: a Szákáról, a Kecsónyelről, a Gergelenről és Galacsról meg sem emlékezünk.

Ide rendezi, mint említők, a Kárpát-Egyesület máj 29-én országos jelleggel első nagyobb kirándulását, mely méltó, hogy minél többen vegyenek részt abban, megismerven ezzel hazánk egyik legszebb, legképráztatóbb változatosságú havasi vidékét és lendületet adni annak a fürdőnek, mely eddig a nemzet-ellenes politikai áramlatnak volt kiinduló helye és most a legbizafiasabb törekvéseknek egyik reményekre jogosító őrszeme, védőbástyája.

A magyar kulturát viszi be az egyesület a havasokba e fürdőjének fejlesztésével és részünkről csak örvendeni tudunk, hogy a kezdet is oly szépen indult, mikép kiállításunk van arra, hogy a havasok e gyöngyszeme egykor emlegetett és látogatott fürdője leendő az erdélyi közönségnek.

— z s ó.

Az én Ujságom—Jókainak.

Kedves gyermekeim!

Szedjétek virágot, fonjatok koszorút! Fényes ünnepe lesz a magyar nemzetnek. Szájrol szája száll a költő dicsősége.

Eljen Jókai Mór, a magyar írók fejedelme! Arany babér a koronája, arany toll a királyi pálcájá. Ezt a tollat egy félszázad óta tartja már a kezében. Ötven esztendeje ír vele úgy, a hogy csak Jókai tud írni. Hány meg hány ivadék olvassatta szebbnél szebb munkáit egy félszázad óta! Százeczeket gyönyörködtetett, százeczeket tanított minden jóra, szépre.

ugy is régen várnak már egy okos emberre, akit képviselőnek lehetne megválasztani. — Már pedig ő okosnak elég okos, — gondolja magában. — Előre elképzei, — mint fog részt venni a társadalmi mozgalmakban, a közérdek nevében munkálkodni, városi közgyűléseken szónokolni. . . . A megválasztás biztos. — Mint képviselő fraternizálni fog a nagyméltóságu miniszter urakkal; — e révén államtitkárságra tesz szert. Aztán Isten veled mandátum! A nagyméltóságu urak is csak boltig élnek s a piros bársony székbe belé helyezkedik egy államtitkár. —

Nincs ennél egyszerűbb!

Nem! ő úgy érzi, hogy ő nemközönséges ember! Neki tündökölnie kell!

A gondolatok tovább fűződnek. . . Mint hirneves államférfi az előkelő körökből egy dúsgazdag, szellemes, isteni szép nőt vesz feleségül. . . amelyet csak ő tud elképzei, — szalont, négyes fogatot s páholytari az operában, — termében csak művészeket és neves írókat fogad, thea-estélyeket, vadászokat tart. . . tanulmányi utakat fog tenni Törökországba s elandalogva fogja hallgatni egy erkélyen felesége karjai közt, mikor az alkonyat lassanként az éj titokszerű uralmának enged helyet, a levegőszerű könnyed, égnek törő minarettekről, amint kiáltja a török a la illah ill allah. Minő boldogság, minő kéj, puha torró karek közt elmerengő pillantását a lenyugvó nap apoteozisán legelfutni.

Es mi lett az egészből?

Tegnap értesültem, hogy a nagyra termett ifju valamelyik kerületi táblánál 30 ftos dijnoknak van felvéve. . . De azért a világ nem fordult ki a sarkaiból, . . . mig a „piros bársony székbe“ jut, — hej! be

Hódol Jókainak egész Magyarország, megünnepli azt a félszázadot, ötven esztendőnek halhatatlan munkásságát.

Oszzel lesz az ünnep, a nemzet ünnepe. Diszbe öltözködik az egész főváros. Ezek sereglének akkor Budapestre szép Magyarországnak minden vidékéről ünnepi köntösben. Elzarándokolnak a költő házához, Kocsira ültetik a nemzet költőjét. diadalmenetben viszik az utcákra, mint egy fejedelmet. Zászlók lengedeznek feñ a palotákra, virágos szőnyegek borítják az erkélyt, kendőket lobogtat ezer, meg ezer kéz, virágokat szórnak Jókai útjára.

Ebben a menetben tinektek is részt kell venni kedves gyermekeim! Ezt kívánja a háladatosság. Ki tud nektek olyan bübájosan írni, mint Jókai bácsi?

A rózsák szigete most is ott cseng-bong még kis szivecskétekben, mint tündérharangszó. Hányszor meg hányszor köszöntöttétek a költőt: „Csókoljuk a kezét annak az aranyos Jókai bácsinak. Olyan gyönyörűen senki se tud írni az egész világon. Aldja meg az Isten a lába nyomát is!“

Öltözzetek, lányok, majd azon az ünnepen ezren meg ezren hófehér rubába! Öltözzetek fiuk, ünneplő ruhába! Hozzon egy bokrétát kezében mindenki! Tudom, megőrül Jókai bácsi, mikor meglát benneteket. Az én Ujságom nagy seregét, abban a diadalmi menetben, bokrétán haladva. Hát majd mikor azt a sok bokrétát mind eléje rakjátok egy-egy kedves mondókéval!

A virág elhervad, a költő dicsősége soha el nem múlik. Jókai bácsinak adjatok, gyermekek, maradandóbbat is a hulló virágnál. Küldjétek be hozzám kedves arczképeteket július közepéig valamennyien. Befoglaljuk egy óriás nagyságu, diszes, remekmű albumba. Olyan nagy album lesz ez, hogy tizezer arczkép elfér benne. Lehetőleg kis arczképet küldjétek, mert egy egy oldalra legalább ötvenet kell elhelyezni. Erre a ragyogó albumra rávésetjük arany betűkkel: Az én Ujságom kis olvasói — Jókai bácsinak.

Majd ha nézegeti, forgatja a költő s tizezer gyermekarc mosolyog rá hálásszeretettel: tudom, megtelik a szíve boldogsággal; ékes koronája: az arany babér, is tündöklőbb lesz fenkölt homlokán. Akkor aztán előveszi királyi pálcáját: drága arany tollát és ír vele nektek oly édes meséket, mintha nem is tintába mártaná, hanem mézbe.

Kedves gyermekeim! Szedjétek virágot, fonjatok koszorút, küldjétek arczképet a halhatatlan költő dicsősítésére!

Pósa bácsi.

Majális előtt.

Rég elkezdődött már a tavasz, nem csoda tehát ha szabók, szabónők, varróleányok két rét görbülve töltönek éjet és napot — Fogy a ezérna, török a tü, zakatol a gép. Ekés tavaszi toilették készülnek mindenfelé. A boltosok kirakatai szemképráztatólag vannak kiteremtettve. Ifju leányok, majálisozó uracsok csak

sokszor fogja elkiabálni az az álmos török a minaretten hogy: „la illah, ill allah!“

* * *

Mi történik ezalatt a másik szobában?

A szoba egy részét homály tölti el, másik oldalán a kandalló önti el fényét, majd nagyobb, majd kisebb körökre árasztva világát, miként a láng felesap vagy visszavonul, „ő“, a tűz közelében ülve átengedi magát gondolatainak. . .

Ki az az ő? Egy árny a homályban. . . most hirtelen felkel, hányszor le s fel suhan a sötét szobában. . . azután ismét visszaül a zsölyébe. — Az első óra úgy telt el. — Lassanként azonban gondolkodási látkörén halvány körvonalok keletkeznek. . . az önmagába szállás és éji virasztások rémes óráiban, — egy gondolatjól borzad vissza: a megsemmisülésétől. . . miért?

Ő már a 25 dik életévét töltötte be s e negyed század alatt dajkáló édes anyján kívül nem akadt senki, aki szépségét, bájait méltányolni tudta, vagy akarta volna. . . . hej! pedig ő mióta várja őt, várja ábrándozva, szerelmének egész áldozatkészségével.

A darvini „küzdalem a létért“, mely végeredményében minden életműködésnek két feladatot tulajdonít, az egyéniség táplálását és a faj fentartását — helyzetét természetellenesnek tünteti fel. Miért született hát? Pusztán csak azért, hogy a buza és hus árfolyamára batást gyakoroljon? Mi az ő feladata? Várni? Hiszen ma holnap megvénül, anélkül, hogy. . . oh! ez borzasztó! No de türelem rózsát terem! Igen! ő jöni fog, mert jöni kell!

Nemsokára már a mama is meg fog halni, s aztán. . . nem lesz senkije e világon. . . az élet három fátýolban tűnik fel előtte: a mult özvegy fátýolban, a jövő ködfátýolban s a jelen halott fátýolban.

ugy nyelik tekintetükkel a sok ezífra holmit. Czigány húrért szalad, a szoba leány gombostűért (a papa ti szeretne lenni) a legény kocsért, hogy minden — de minden készen legyen a nagy napra.

„Ah mennyi üdv; ah mennyi kéj, — jövel, jövel szép majálisi éj!“

Uraim tudjátok-e ti, mi egy majálisi éj? Hát hogy az ördögbe ne tudnátok? Ti is voltak fiatalok s nem cseppentetek ebbe a kutya világba — gyérült fogakkal, ránczos arccezal, holdvilágos fejjel, köszvényes lábakkal, köhécselve, tipegve, meggöbbsülve és lemondó, savanyu ábrázattal! Hanem voltak valaha ti is fiatalok, mint az a nyalka urfi, a ki már tizedikszer gondolkozik becses önképmásának a kinézése felett. Hogy is jelenjék meg a majálison, főkép minő fizarával. Sima legyen-e, mint egy filozofus, vagy rendes mint egy professzor, vagy borzas mint egy költő, vagy hunczutkás mint egy dandy. Aztán az állás, a mozdulat, a bajlongás, mind megfontolandó dolog, ámde legfontosabb az, a mit mondani fog önnagyságéknak. Bók kell ide bók. Egy zsebbel, két zsebbel! Marék számra. A kinek ügyes bókjai vannak, rendesen szellemes fiatal ember hírébe kerül, még pedig sokkal hamarabb, mintha az akadémiától 100 aranyos jutalmat nyer.

Csakkogy a fiatal ur előkészülete semmi ahhoz képest, mit egy fiatal hölgy visz véghez.

Napokkal azelőtt kerül az álom, — vagy ha el is alszik, abban a pillanatban megzendül a zene. Lágy dallamu keringő melódiája suhan keresztül álmodó lelken. Ébren rabja lesz toilettéjének. Ez a fodor illik-e vagy nem; az a csipke szép-e vagy nem. Az a szalag. Oh a szalag! minő szintű is legyen a szalag. Ha szöke a leány: kék szalag, ha barna leány: piros szalag. De ha se nem szöke, se nem barna, akkor kezdődik meg csak a tusa.

Órákig mereng a szegény leány virágbokrétáján. Ki látott virágot virág nélkül. Az a csunya. . . („csunya“ alatt rendesen a szép „ő“ értetik) küldhetne is. . . ha nem küld, majd visszatörölöm. Nem kap négyest stb. Ilyen apró tündések alatt rohan az idő gyors kereke s ime egyszerre csak megérkezik a várva várt este.

A szép kisasszony egész nap nem evett semmit. A konyhat messziről kerülte, nehogy peccsenye vagy hagyma, uram Jézus talán fokhagyma szaggal érintkezze. A kellemes izgatottság miatt még mennyei mannát sem tudna elnyelni. Este felé a napot szeretné lelőgni az égről, mikor aztán kinosan ledrukkolta, az óra mutatóira irányulnak szemei. Milyen lassan, milyen lustán mozognak azok a mutatók. Hogy haragszik a tata kedvencez öreg órájára. Végre az is elveri a hatót. Az ajtó előtt megzörren a kocsi. . . Még csak egy néhány perc, aztán belép. . . Édes illat, csillogó fény, vállszallagos rendező stb. stb. Egy örületes, bódító, édes, bűvös álom, a mit tovább leírni nem lehet.

Gondolatok.

Azon nő, ki physikailag husz éves, erkölcsileg egy öröklét.

Ah! de félre veletek sötét képek! A képzelődés gyakran csekély silány dolgokat oly annyira nagyít hogy azzal egész lelkünket képes elkomorítani.

Képzetet világában most egy kép csillámlik fel. — Egy férfi képe; egy ábránd-kép, mely kiragadja lelkét az anyag békóiból és elviszi seraph szárnyain az ideál honába. — Előtte áll a várva várt finom, művelt, közszeretben álló férfi, ki beszédjében, modorában udvarias, barátságos, vidám.

Ertelmes észjárása, tagmozdulatai, szép alakja, barátságos szemei hódolatra készítenek. — Kiben az őszinteség, vidorság, mely nem törpül aljassá, dúsgazdag értelem, a tények tapasztalat után való megbírlása, csillogó humor, jóság, udvariassággal párosult nemesáldozatkészség, rajongó szeretet, szóval minden előnyös tulajdonság meg van.

A ki szép mint Apolló, gazdag mint Krózus, széke mint egy angyal. . . még ez is hozzá!!!

Ez „ő“, akire ő már oly régen vár. . .

S a mint gondolatai eltévelyegnek, — ő mozdulatlanul ül a zsölyében s belebámul a sötétségbe. . . künn pedig az ablakok alatt, vidáman dudolja egy suszter inas az operette kuplé utolsó refrainját, mely szerint:

„No csak várhatsz, elvárhatssszs!“

Amig bele nem fáradsz!!!“

*

A jövő sokkal inkább az ábrándé, mint a valóságé. — Almodozni! ez az egyetlen dolog, mely az örök ké valóságot elfoglalhatja és betöltheti. — A végtelennek a kimerithetlenné van szüksege.

Kinek nincs semmi veszteni valója, az bátor és egykedvű lehet a veszedelem és küzdelemben.

Könnyű a kétségbeesett embernek a halál félelmeit megvetve, a veszélyt keresni, halálba rohanni.

Apróságok.

Fura czégtábla:

Pontef Mózes
Szarvasmarha

és
Szárnyas jószág
kereskedő,

Házasság közvetítő — Előimádkozó,
Angol nyelvtanító és Újví trombitás
izr. gyermek operateur
és
Oeska ruha veszsze meg.

A Columbus tojása.

Egy falusi tanító, ki Columbusról magyarázott együgyű tanítványainak — a végből, hogy nekik a Columbus tojását a valóságban is bemutassa, a következő rendeletet adta ki:

Minden fiu és minden leány, ki megakarja látni a Columbus tojását, tartozik nekem hozni fejenként 2 tojást, a kiknek azonban nem volna tojásuk odahaza, azoktól a vaját vagy tejet is elfogadom.

Ujdonságok.

— **A kereskedelemügyi** miniszter úr egy körrendeletet bocsátott ki, melyben elrendelte, hogy technikai kellemetlenségek elkerülhetése czéljából az építési téglák az egész országban egy mérték szerint készíttessenek.

— **Bucsur.** Gyulafehérvárról való eltávozásom alkalmából elfoglaltságom miatt ismerőseimnél nem tehetvén tiszteletemet, ez uton mondom „Isten hozzád“ at édes mindnyájuknak köszönetemet nyilvánítva egyuttal az itt tartózkodásom ideje alatt irányomban tanúsított szíves jó indulatért. Engel Jágó.

— **Városi faiskola.** A vártéren uteza fásítási szükségletekre csemete faiskolát telepítettek. — A faiskola telepét farácsosul bekerítették. A faiskola, mely egyrészt a közel fekvő városrésze közegészségügyi szempontból nagyon jótékony lesz, másrészt a vártért is díszíteni fogja.

— **Szerencsétlen kimenetelű baleset.** Mult számban megírtuk volt, hogy egy Berger Ferencz nevű kádár mester a vasútra hajtatott szekérével. Berger a fején oly sérülést szenvedett, melybe bele halt. — Berger Ferencz felbontoztatván, a fejében egy revolver golyót találtak, miből folyólag egész valószínűvé vált, hogy halálát ez a golyó okozta. A golyót egy hétig hordta fejében s sérüléséről ő költötte a mesét a szekérről és az elragadott lovakról. — Ungyilkosságának indokai még eddig ismeretlenek.

— **Sétatér megnyitása.** Mult vasárnap este megnyitották a sétatér. — A csarnokban felgyúltak a nagy körégo lámpák, a bokrok közötti padokra ráteltek a tavalyi familiák, hogy Koka és Mathes fuzionált zenekarának nyiretlyű művészetében gyönyörködjenek. — Es megindult a sétálás. — Tarka barka tömkeleg hemzsegett a fasorok között, sítelve, csevegve stb. stb. ép úgy mint a mult évadban. — A kép új s a kép mégis régi, — az ember a jelen viszonyok között csak annyit mondhat, hogy jövőre is bizonyára így fog megnyitni a sétatér többé kevésbé jelentéktelen változással.

— **A Maros a hó olvadás s a tartós esőzések** következtében egészen megtöltötte a medrét s oly helyeken, hol a partja sekélyebb, kissé ki is öntött, de pénteken délután már apadni kezdett. Itt megemlítjük, hogy a fagyos szentek ezuttal meleg és barátságosak voltak s a megelőző zimankos napok is inkább ijesztették a gazdákat, de jelentékeny kárt nem okoztak.

— **Meghívó.** A gyulafehérvári lövész egyesület választmánya folyó hó 19-én délután 6 órakor a rendőrségi irodában választmányi ülést tart, melyre a t. választmányi tag urak tisztelettel meghívattak. Roska József főlövész-mester, Bigner Károly titkár.

— **A lövölde ünnepélyes megnyitása.** Mint biztos forrásból értesültünk a lövölde ünnepélyes megnyitását az egyesület pünköszt vasárnapjára tűzte ki. A lövészet kezdetét veendi vasárnap reggel 6 órakor és tart az nap, valamint hétfőn egész nap is. Hétfőn délután 6 órakor a díkjiosztás a lövész kertben lesz, hol ngyanakkor az Emke dalegylet májális rendez.

— **Az Emke Dalegylet** májális rendező bizottsága tisztelettel kéri mindazokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak volna, és arra igényt tartanak, hogy e végett Papp György bizottsági pénztárnok urnál jelentkezni sziveskedjenek.

Májálisi meghívók.

Az „EMKE“ Dalegylet“ folyó 1893. év május hó 22-én pünköszt második napján a „Lövész“-hez czimzett mulatókban saját alapítókéje gyarapítására zártkörűmájális rendez. A rendezőbizottság tagjai: Szentgyörgyi Mór, alelnök, Zlamál Ágost, alelnök. Németh Gyula, karnagy. Ozsváth János, titkár. Papp György, pénztáros. Bigner Károly, Bigner József, Csecskedy József, Deutsch Miksa, Imreh József, Kábdebó József, Komáromi Gyula, Kovács Dániel, Ludvigh Gyula, Probázka Viktor, Szabó István, Weidlinger Frigyes, Volez Henrich, Zeller Izidor, mint a dalegylet rendező bizottsága. Kezdeté d. u. 3 órakor. Belépti díj: személyjegy 1 frt., családjegye 3 személyre 1 frt 50., 4 és több személyre 2 frt. Jegyek előre váltathatók Papp György pénztáros urnál a püsp. lyc. nyomdában. Feltűzítéseket köszönettel fogad s hírlapilag nyugtáz — a rendezőség. Kedvezőtlen idő esetén a májális napja falragaszokon lesz a t. közönség b. tudomására hozva.

A gyulafehérvári róm. kath. főgymnasiumtanuló ifjúsága folyó év május hó 31-én a „Lövész“-hez czimzett mulatókban zártkörű májális rendez. A rendező bizottság tagjai: Szentgericezi Nagy Géza, elnök. Agótha Balázs, alelnök. Fejér Gerő, alelnök. Kristóffy János, főrendező. András Jenő, Balogh József, Brendusa Sebestyén, Csernátony Aladár, Drája Miklós, Felszegi Lajos, Gotia János, Hinez Viktor, Incze Ferencz, Jonás Alfréd, Kiss Károly, Markovics Ödön, Pietsch Arthur, Salamon Andor, Totoian Joachim. Kezdeté 3 és fél órakor. A meghívó belépti-jegy gyanánt szolgál. Kedvezőtlen idő esetén a májális június hó 3-án fog megtartatni.

Csinos és szép mind a kettő. — Mind a két májálisi meghívó Papp György nyomdájának izléses terméke. — Az egyik „az Emke Dalegylet“ májálisi meghívója haránt nyomtatott nemzeti színű szalaggal van feldíszítve, — a másik a róm. kath. főgymnasiumtanuló ifjúságának meghívója, barna, halvány rózsaszínű díszítéssel van feldíszítve. Mind a két meghívó kiállítása díszére válik a nyomdának.

— **Gyümölcsök befőzését,** főzelékek, lekvárok, szörpök, sajtok, ecetek stb. czélszerű elkészítésével egyedül a közkedveltté vált s most már második bővített kiadásban megjelent Erzsébeti néni Hogy kell befőzni? című munkája ismerteti meg a magyar hölgyközönséget. E mű első kiadása, mely több ezer példányban nyomtatott, rövid három hét lefolyása alatt teljesen elfogyott, mi által szükségessé vált egy második kiadás sajtó alá rendezése, melyet a jeles szerző több izletes befőtt faj leírásával bővített meg. Ara a csinosan bekötött, csaknem 300 recipét magában foglaló kötetnek 80 kr. Kapható egyedül a „Magyar háziasszonyok könyvtára“ kiadóhivatalában Nyiregyházán.

— **Doktorrá avatott czipész.** Az angol kormány százötven font sterlinggel jutalmazott egy most megjelent kitűnő művet: A skót civilizáció történetét. Ezt a könyvet dr. John Mackintosh írta, aki még nemrégiben egy háromlábú széken ült reggeltől estig, s ki tűnő czipőket készített az angol gentleman-ek számára. De később megunt a czipész mesterséget s újság-elártsító boltot nyitott. Ebben a minőségében írta meg a szóbanforgó művet is, melyen tizenkilenc évig dolgozott. Az aberdeeni egyetem később doktorrá avatta Mackintosht, a kormány pedig most, mint fentebb írtuk, pénzbeli segítséggel is kitüntette, még pedig egyenesen Gladstone, az angol miniszterelnök ajánlatára.

— **Az aradi erekllye muzeum** Kozma Albert fölkérte, hogy Turinba utazva kérje ki Kossuthnak ajánló véleményét arra nézve, hogy hol legyen az 1848–49 orsz. erekllye muzeum? Kossuth kijelentette, hogy erre vonatkozó véleményét már kinyilvánította gróf Kreith Bélához intézett ama levelében, a melyben határozottan rosszalja azt, hogy vannak egyesek, a kik csak is a fővárosba illő orsz. erekllye muzeumot vidéki városba akarják létesíteni. És így az 1848–49 dicső szabadságharcunk emlékgyűjteményének palotája Kossuth és az egész ország véleménye szerint a fővárosban kell, hogy létesüljön.

CSARNOK.

„Ezeregy rögeszme“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**
Fordította: **Publik Ernő.**
(Folytatás.)

Láska, én nem esalatkoztam önben, ön egy nemes szívű ember. -- Fogadja atyjám nevében is köszönete-

met, s ha a jövő eredménytelen marad is, — én örökre lekötöztetjem fogok maradni.

„Mikor látjuk viszont egymást, — Solange?“
„Amikor szükségét látja.“
„Holnap azt hiszem, — kedvezően értesíthetem.“
„Nos tehát holnap.“

„Hol?“
„Itt, — ha úgy akarja!“
„No igen, — hiszen mint láthatja ez a legbiztosabb hely; már félórája, hogy itt beszélgettünk, s még egy lélek sem járt erre.“

„Miért ne mehetnék én önhöz, vagy miért ne jöhetne ön hozzám?“

„Mert ha ön jön, vagy ha én megyek, könnyen kompromitálhatnánk magunkat.“

„Oh! én szerzek önnek egy igazoló jegyet valamelyik rokonomtól s átadom önnek.“

„Igen, hogy aztán valamelyik rokonát lefajezzék ha netán elfognak.“

„Igaza van, tehát egy Solange névre kiállított igazolványt fogok önnek hozni!“

„Pompás, — ön érzi már, hogy az én igazi nevem csakugyan Solange.“

„Tebát hány órakor?“

„Mint ma, mikor találkoztunk. — 10 órára, jó?“

„Jó, tebat 10 órára.“

Es hogyan találkozunk?“

„O, nagyon egyszerűen. — Ön 5 perccel 10 óra előtt a kapu elé áll, és 10 órakor én le jövök.“

„Tebát holnap 10 órakor, édes Solange?“

„Igen holnap 10 órakor, édes Albert!“

Megakartam csókolni kezét s ő a homlokát tartotta felem.

Másnap 1/2 10 órakor ott voltam már az utcán. 3/4 10 órakor Solange ki nyitotta az ajtót.

Mind ketten túl korán jöttünk.

Egy ugrással mellé termettem.

„Látom, — hogy jó hírt hozott!“ mondá.

„Kitűnő hírt, — mindennek előtt itt van igazoló jegye!“

„De hát atyám!“

Ő visszatartotta a kezemet.

„Az ön atyja, ha ő is úgy akarja, — meg van mentve.“

„Ha ő is úgy akarja? hát mit kell tennie?“

„Bizalmasnak kell hozzám lennie!“

„Hiszen ezt felesleges is volt mondani.“

„Ön látta őt?“

„Igen!“

„Ön elmondott mindent neki?“

„Nem tudtam megállani. — Az Isten meg fog bennünket segíteni. Elmondtam neki, hogy ön tegnap megmentette az én életemet s talán holnap meg fogja menteni az övét is!“

„Holnap, ugy van, holnap, ha ő is úgy akarja, megmentem az életét!“

„Hogyan? Beszéljen? Szóljon?“

„Milyen nagyszerű volna, ha minden sikerülne!“

„Csak...“ mondtam boszusan.

„Nos?“

„Ön nem utazhatik el vele.“

„Én megmondtam már önnek, hogy én mindenre eltökéltem magamat.“

„Egyébként biztos vagyok abban, hogy később önnek is szerezhetek egy utlevelet.“

„Beszéljen először atyjáról, az én ügyem későbbre is maradhat.“

„Nemde én említettem volt önnek, hogy vannak barátaim?“

„Igen!“

„Nos én ma egyet felkerestem.“

„Tovább!“

„Ez egy clyan férfit, kit neve után bizonyára ösmerni fog, s kinek neve már magában is bizalmat és bátorságot biztosít.“

„Es ez a férfit?“

„Marceau.“

„Marceau tábornok?“

„Ugy van!“

„Igaza van, ha ez ígér valamit, úgy azt meg is tartja.“

„Ö ígéretet tett!“

„Istenem mily boldoggá tett ön engemet! Mit ígért? Beszéljen!“

„Megígérte, hogy segítségünkre lesz.“

„Mi módon?“

„Nagyon egyszerűen. — Kleber kinevezte őt a nyugati hadtest vezénylő parancsnokává.“

Holnap este el fog utazni.

„Holnap este! De nekünk nem lesz időnk, — hogy rendbe hozzuk dolgainkat.“

„Nekünk nincs semmi rendbe hozni valónk.“

Az egyesület aggódó gonddal és utánjárással fejleszt a fürdőt, ezzel is a vidék közgazdasági hasznára válván, és nemzeti szempontból ide, a határszélre egy erős magyar központot teremtven.

A fürdőről a legfelségebb kirándulásokat tehetni, mert a közelben emeli fel hótakart fejét az Ünök 2280 méter magasságban. Gyönyörű szép látvány e hegycsúcs, csúcsán szemképráztató, csillogó hóval, alantabb haragos zöld fenyőerdővel és lábánál világosabb árnyalathatba átmenő növényzettel. A zerge lakóhelye ez a hegy, hol csapatokban fut végig a gerinceken, és ugrik át a szakadékokon.

Nem messze van a szelidebb alakzatú Korongyos, melyen dus választékban fejlődik és virágzik a gyopár virág, az egyesületnek jelvény virága. Kosár számra hozzák le a pásztor fiúk ezt a kedves havasi virágot, melyet a fürdőben aztán elkaphodnak a vendégek, hogy szét vigyék az ország minden tájkára. Az E. K. E. első Kárpát-estélyére a rendezőség jelvényeit, a gyopár virágot is e hegyről szedték, nem téve egyéb díszet hozzá, mint egy kis szalagot. Történelmi nevezetességtől a radnai szoros, melyhez a kirándulás igen könnyű, közből érvén a szellős Ördögszoros, meredek óriási szikla falaival, a bányatelepet, a zuzókat és kohót.

De lehetetlen mind részletesen elősorolni azt a sok szépet, a mi itt látható. A Kárpát hegység többi bérceiről: a Szákáról, a Krecsonyiról, a Gergelenről és Galacsról meg sem emlékezünk.

Ide rendezi, mint említők, a Kárpát-Egyesület máj 29-én országos jelleggel első nagyobb kirándulását, mely méltó, hogy minél többen vegyenek részt abban, megismerve ezzel hazánk egyik legszebb, legképráztatóbb változatosságú havasi vidékét és lendületet adni annak a fürdőnek, mely eddig a nemzet-ellenes politikai áramlatnak volt kiinduló helye és most a legbizafiasabb törekvéseknek egyik reményekre jogosító örszeme, védőbástyája.

A magyar kulturát viszi be az egyesület a havasokba e fürdőjének fejlesztésével és részünkről csak örvendeni tudunk, hogy a kezdet is oly szépen indult, mikép kilátásunk van arra, hogy a havasok e gyöngyszeme egykor emlegetett és látogatott fürdője leendő az erdélyi közönségnek.

— z s ó.

Az én Ujságom—Jókainak.

Kedves gyermekeim!

Szedjétek virágot, fonjatok koszorút! Fényes ünnepe lesz a magyar nemzetnek. Szájról szájra száll a költő dicsősége.

Eljen Jókai Mór, a magyar írók fejedelme! Arany babér a koronája, arany toll a királyi pálcájája. Ezt a tollat egy félszázad óta tartja már a kezében. Otven esztendeje ír vele úgy, a hogy csak Jókai tud írni. Hány meg hány ivadék olvassatta szebbnél szebb munkáit egy félszázad óta! Százeczeket gyönyörködtetett, százeczeket tanított minden jóra, szépre.

úgy is régen várnak már egy okos emberre, akit képviselőnek lehetne megválasztani. — Már pedig ő okosnak elég okos, — gondolja magában. — Előre elképzelem, — mint fog részt venni a társadalmi mozgalmakban, a közérdek nevében munkálkodni, városi közgyűléseken szónokolni . . . A megválasztás biztos. — Mint képviselő fraternizálni fog a nagyméltóságu miniszter urakkal, — e réven államtitkárságra tesz szert. Aztán Isten veled mandátum! A nagyméltóságu urak is csak holtig élnek s a piros bársony székbe belé helyezkedik egy államtitkár. —

Nincs ennél egyszerűbb!

Nem! ő úgy érzi, hogy ő nemközönséges ember! Neki tündökölnie kell!

A gondolatok tovább fűződnek . . Mint hírneves államférfi az előkelő körökből egy dúsgazdag, szellemes, isteni szép nőt vesz feleségül . . . amelyet csak ő tud elképzelni, — szalon, négyes fogatot s páholyt tart az operában, — termében csak művészeket és neves írókat fogad, thea-estélyeket, vadászokat tart . . . tanulmányi utakat fog tenni Törökországba s elandalogva fogja hallgatni egy erkélyen felesége karjai közt, mikor az alkonyat lassanként az éjtítokszerű uralmának enged helyet, a levegőszerű könyved, égnék törő minaretekről, amint kiáltja a török a la illah ill allah. Minő boldogság, minő kék, puha, torró karok közt elmerengő pillantását a lenyugvó nap apoteozisán legeltetni.

Es mi lett az egészből?

Tegnap értesültem, hogy a nagyra termett ifjú valamelyik kerületi táblánál 30 ftos díjoknak van felvéve . . . De azért a világ nem fordult ki a sarkaiból, . . . míg a „piros bársony székbe“ jut, — hej! be

Hódol Jókainak egész Magyarország, megünnepli azt a félszázadot, ötven esztendőnek halhatatlan munkásságát.

Oszszel lesz az ünnep, a nemzet ünnepe. Diszbe öltözködik az egész főváros. Ezek sereglének akkor Budapestre szép Magyarországnak minden vidékéről ünnepi köntösben. Elzarándokolnak a költő házához, Kocsira ültetik a nemzet költőjét. diadalmenetben viszik az utcákön, mint egy fejedelmet. Zászlók lengedeznek feun a palotákön, virágos szünyegek borítják az erkélyt, kendőket lobogtat ezer, meg ezer kéz, virágokat szórnak Jókai útjára.

Ebben a menetben tinektek is részt kell venni kedves gyermekeim! Ezt kívánja a haladatosság. Ki tud nektek olyan búbájosan írni, mint Jókai bácsi?

A rózsák szigete most is ott eseng-bong még kis szívecskétekben, mint tündérharangszó. Hányszor meg hányszor köszöntöttétek a költőt: „Csókoljuk a kezét annak az aranyos Jókai bácsinak. Olyan gyönyörűen senki se tud írni az egész világon. Aldja meg az Isten a lába nyomát is!“

Oltózzetek, lányok, majd azon az ünnepen ezren meg ezren hófehér ruhába! Oltózzetek fiúk, ünneplő ruhába! Hozzon egy bokrétát kezében mindenki! Tudom, megőrül Jókai bácsi, mikor meglát benneteket. Az én Ujságom nagy seregét, abban a diadalmi menetben, bokrétásan haladva. Hát majd mikor azt a sok bokrétát mind eléje rakjátok egy-egy kedves mondókéval!

A virág elhervad, a költő dicsősége soha el nem múlik. Jókai bácsinak adjatok, gyermekek, maradványokat is a hulló virágnál. Küldjétek be hozzám kedves arcképeketek július közepéig valamennyien. Befoglaljuk egy óriás nagyságu, díszes, remekmű albumba. Olyan nagy album lesz ez, hogy tízezer arckép elfér benne. Lehetőleg kis arcképet küldjétek, mert egy egy oldalra legalább ötvenet kell elhelyezni. Erre a ragyogó albumra rávésetjétek arany betűkkel: Az én Ujságom kis olvasói — Jókai bácsinak.

Majd ha nézegeti, forgatja a költő s tízezer gyermekre mosolyog rá hálás szeretettel: tudom, megfeli a szíve boldogsággal; ékes koronája: az arany babér, is tündöklőbb lesz fenkölt homlokán. Akkor aztán előveszi királyi pálcáját: drága arany tollát és ír vele nektek oly édes meséket, mintha nem is tintába mártaná, hanem mézbe.

Kedves gyermekeim! Szedjétek virágot, fonjatok koszorút, küldjétek arcképet a halhatatlan költő dicsősítésre!

Pósa bácsi.

Majális előtt.

Rég elkezdődött már a tavasz, nem esoda tehát ha szabók, szabónők, varróleányok két rétegörbülve töltönek éjet és napot — Fogy a ezérna, török a tü, zakatol a gép. Ekés tavaszi toilették készülnek mindenfelé. A boltosok kirakatai szemképráztatólag vannak kiteremtettéve. Ifjú leányok, majálisozó uracsok csak

sokszor fogja elkiabálni az az álmos török a minaretten hogy: „la illah, ill allah!“

Mi történik ezalatt a másik szobában?

A szoba egy részét homály tölti el, másik oldalán a kandalló önti el fényét, majd nagyobb, majd kisebb körökre árasztva világát, miként a láng felesap vagy visszavonul, „ő“, a tűz közelében ülve átengedi magát gondolatainak . . .

Ki az az ő? Egy árny a homályban . . . most hirtelen felkel, néhányszor le s fel suhan a sötét szobában . . . azután ismét visszaül a zsölyébe. — Az első óra úgy telt el. — Lassanként azonban gondolkodási látkörén halvány körvonalak keletkeznek . . . az önmagába szállás és éji virasztások rémes óráiban, — egy gondolatjól borzad vissza: a megsemmisülésétől . . . miért?

Ő már a 25 dik életévét töltötte be s e negyed század alatt dajkáló édes anyján kívül nem akadt senki, aki szépségét, bájjait méltányolni tudta, vagy akarta volna . . . hej! pedig ő mióta várja őt, várja ábrándozva, szerelmének egész áldozatkészségével.

A darvini „küzdelem a létért“, mely végeredményében minden életmüködésnek két feladatot tulajdonít, az egyéniség táplálását és a faj fentartását — helyzetét természetellenesnek tünteti fel. Miért született hát? Pusztán csak azért, hogy a buza és hus árfolyamára batást gyakoroljon? Mi az ő feladata? Várni? Hiszen ma holnap megvéni, a nélkül, hogy . . . oh! ez borzasztó! No de türelem rózsát terem! Igen! ő jöni fog, mert jöni kell!

Nemsokára már a mama is meg fog halni, s aztán . . . nem lesz senkije e világon . . . az élet három fátýolban tünik fel előtte: a mult özvegy fátýolban, a jövő ködfátýolban s a jelen balott fátýolban.

úgy nyelik tekintetükkel a sok ezíra holmit. Czigány húrért szalad, a szoba leány gombostűért (a papa túl szeretne lenni) a legény kocsit, hogy minden — de minden készen legyen a nagy napra.

„Ah mennyi tudy; ah mennyi kék, — jövel, jövel szép majálisi éj!“

Uraim tudjátok-e ti, mi egy majálisi éj? Hát hogy az ördögbe ne tudnátok? Ti is voltatok fiatalok s nem cseppentetek ebbe a kutya világba — gyérült fogakkal, ránczos arccal, holdvilágos fejjel, köszvényes lábakkal, köhécseivel, tiépeve, meggörbülve és lemondó, savanyu ábrázattal! Hanem voltatok valaha ti is fiatalok, mint az a nyalka urfi, a ki már tízedikszeg gondolkozik becses önképmásának a kinézése felett. Hogy is jelenjék meg a majálison, főképen minő fizarával. Síma legyen-e, mint egy filozofus, vagy rendes mint egy professzor, vagy borzas mint egy költő, vagy huncutkás mint egy dandy. Aztán az állás, a mozdulat, a bajlángás, mind megfontolandó dolog, ámde legfontosabb az, a mit mondani fog önagyságáknak. Bók kell ide bók. Egy zsebbel, két zsebbel! Márék számra. A kinek ügyes bókjai vannak, rendszeren szellemes fiatal ember hírébe kerül, még pedig sokkal hamarabb, mintha az akadémiától 100 aranyos jutalmat nyer.

Csak hogy a fiatal ur előkészülete semmi ahoz képest, mit egy fiatal hölgy visz véghez.

Napokkal azelőtt kerül az álom, — vagy ha el is alszik, abban a pillanatban megzendül a zene. Lágy dallamu keringő melódijája suhan keresztül álmódó lelken. Ébren rabja lesz toilettéjének. Ez a fodor illik-e vagy nem; az a csipke szép-e vagy nem. Az a szalag. Óh a szalag! minő színű is legyen a szalag. Ha szőke a leány: kék szalag, ha barna leány: piros szalag. De ha se nem szőke, se nem barna, akkor kezdődik meg csak a tusa.

Órákig mereng a szegény leány virágbokréáján. Ki látott virágot virág nélkül. A z csunya. . . („csunya“ alatt rendszeren a szép „ő“ értetik) küldhetne is. . . ha nem küld, majd visszatorolom. Nem kap négyest stb. Ilyen apró tanácsok alatt rohan az idő gyors kerekese ime egyszerre csak megérkezik a várva várt este.

A szép kisasszony egész nap nem evett semmit. A konyhat messziről kerülte, nehogy peccsenye vagy hagyma, uram Jézus talán fokhagyma szaggal érintkezék. A kellemes izgatottság miatt még mennyei manát sem tudna elnyelni. Este felé a napot szeretné lelékni az égről, mikor aztán kinosan ledrukkolta, az óra mutatóira irányulnak szemei. Milyen lassan, milyen lustán mozognak azok a mutatók. Hogy haragszik a tata kedvencez öreg órájára. Végre az is elveri a hatot. Az ajtó előtt megzörren a kocs. . . Még csak egy néhány perc, aztán belép. . . Édes illat, csillogó fény, vállszallagos rendező stb. stb. Egy örületes, bódító, édes, bűvös álom, a mit tovább leírni nem lehet.

Gondolatok.

Azon nő, ki physikailag husz éves, erkölcsileg egy öröklét.

Ah! de félre veletek sötét képek! A képzelődés gyakran csekély silány dolgokat oly annyira nagyít hogy azzal egész lelkünket képes elkomorítani.

Képzelet világában most egy kép csillámlik fel. — Egy férfi képe; egy ábránd-kép, mely kiragadja lelkét az anyag békóiból és elviszi seraph szárnyain az ideál honába. — Előtte áll a várva várt finom, művelt, közszeretetlen álló férfi, ki beszédjében, modorában udvarias, barátságos, vidám.

Ertelmes észjárása, tagmozdulatai, szép alakja, bárátságos szemei hódolatra készítenek. — Kiben az öszinteség, vidorság, mely nem törpül aljassá, dúsgazdag értelem, a tények tapasztalat után való megbírálása, csillogó humor, jószág, udvariassággal párosult nemesáldozatkészség, rajongó szeretet, szóval minden előnyös tulajdonság meg van.

A ki szép mint Apolló, gazdag mint Krózus, szőke mint egy angyal . . . még ez is hozzá!!!

Ez „ő“, akire ő már oly régen vár . . .

S a mint gondolatai eltévelyegnek, — ő mozdulatlanul ül a zsölyében s belebámul a sötétségbe . . . künn pedig az ablakok alatti, vidáman dudolja egy suszter inas az operette kuplé utolsó refrainjét, mely szerint:

„No csak várhatsz, elvárhatsssz!“

Amig bele nem fáradsz!!“

*

A jövő sokkal inkább az ábrándé, mint a valóság. — Almodozni ez az egyetlen dolog, mely az örök ké valóságot elfoglalhatja és betöltheti. — A végtelennek a kimeríthetlenné van szüksége.

Kinek nincs semmi veszteni valója, az bátor és egykedvű lehet a veszedelem és küzdelemben.

Könnyű a kétségbeesett embernek a halál félelmeit megvetve, a veszélyt keresni, halálba rohanni.

Apróságok.

Fura czégtábla:

Pontef Mózes
Szarvasmarha
és

Szárnas jószág

kereskedő,

Házasság közvetítő — Előimádkozó,
Angol nyelvtanító és Újévi trombitás
izr. gyermek operateur

és

Ocska ruha veszármeg.

*

A Columbus tojása.

Egy falusi tanító, ki Columbusról magyarázott együgyű tanítványainak — a végből, hogy nekik a Columbus tojását a valóságban is bemutassa, a következő rendeletet adta ki:

Minden fiú és minden leány, ki megakarja látni a Columbus tojását, tartozik nekem hozni fejenként 2 tojást, a kiknek azonban nem volna tojásuk odahaza, azoktól a vaját vagy tejet is elfogadom.

Ujdonságok.

— A kereskedelemügyi miniszter úr egy körrendeletet bocsátott ki, melyben elrendelte, hogy technikai kellemetlenségek elkerülhetése czéljából az építési téglák az egész országban egy mérték szerint készíttessenek.

— **Buesu.** Gyulafehérvárról való eltávozásom alkalmából elfoglaltságom miatt ismerőscimmél nem tehetvén tiszteletemet, ez uton mondom „Isten hozád“ at édes mindnyájuknak köszönetemet nyilvánítva egyuttal az itt tartózkodásom ideje alatt irányomban tanúsított szíves jó indulatért. Engel Jágó.

— **Városi faiskola.** A vártérn utoza fásítási szükségletekre csemete faiskolát telepítettek. — A faiskola telepét farácsal bekerítették. A faiskola, mely egyrészt a közel fekvő városrésze közegészségügyi szempontból nagyon jótékony lesz, másrészt a vártért is díszíteni fogja.

— **Szerencsétlen kimenetelű baleset.** Mult számban megírtuk volt, hogy egy Berger Ferenc nevű kádár mester a vasútra hajtott szekerével. Berger a fején oly sérülést szenvedett, melybe bele halt. — Berger Ferenc felbontoztatván, a fejében egy revolver golyót találtak, miből folyólag egész valószínűvé vált, hogy halálát ez a golyó okozta. A golyót egy hétig hordta fejében s sérüléséről ő költötte a mesét a szekérről és az elragadott lovakról. — Ungyilkosságának indokai még eddig ösmeretlenek.

— **Sétatér megnyitása.** Mult vasárnap este megnyitották a sétatér. — A csarnokban felgyultak a nagy körégo lámpák, a bokrok közötti padokra rátelapodtak a tavalyi familiák, hogy Koka és Mathes fuzionált zenekarának nyirettyü művészetében gyönyörködjenek. — Es megindult a sétálás. — Tarka barka tömkeleg hemzsegett a fasorok között, sifitelve, csevegve stb. stb. ép úgy mint a mult évadban. — A kép új s a kép mégis régi, — az ember a jelen viszonyok között csak annyit mondhat, hogy jövőre is bizonyára így fog megnyitni a sétatér többé kevésbé jelentéktelen változással.

— **A Maros a hó olvadás s a tartós esőzések** következtében egészen megtöltötte a medrét s oly helyeken, hol a partja sekélyebb, kissé ki is öntött, de pénteken délután már apadni kezdett. Itt megemlítjük, hogy a fagyos szentek ezuttal melegék és barátságosak voltak s a megelőző zimankos napok is inkább ijesztették a gazdákat, de jelentékeny kárt nem okoztak.

— **Meghívó.** A gyulafehérvári lövész egylet választmánya folyó hó 19-én délután 6 órakor a rendőrségi irodában választmányi ülést tart, melyre a t. választmányi tag urak tisztelettel meghívattak. Roska József főlövész-mester, Bigner Károly titkár.

— **A lövölde ünnepélyes megnyitása.** Mint biztos forrásból értesültünk a lövölde ünnepélyes nyitását az egylet pünköszt vasárnapjára tűzte ki. A lövészlet kezdetét veendi vasárnap reggel 6 órakor és tart az nap, valamint hétfőn egész nap is. Hétfőn délután 6 órakor a díkjiosztás a lövész kertben lesz, hol ugyanakkor az Emke Dalegylet majális rendez.

— **Az Emke Dalegylet** majális rendező bizottsága tisztelettel kéri mindazokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak volna, és arra igényt tartanak, hogy e végett Papp György bizottsági pénztárnok urnál jelentkezni sziveskedjenek.

Majálisi meghívók.

Az „EMKE“ Dalegylet“ folyó 1893. év május hó 22-én pünköszt második napján a „Lövész“-hez czimzett mulatókterben saját alaptökeje gyarapítására zártkörűmajális rendez. A rendezőbizottság tagjai: Szentgyörgyi Mór, alelnök, Zlamál Ágost, alelnök. Németh Gyula, karnagy. Oszváth János, titkár. Papp György, pénztáros. Bigner Károly, Bigner József, Csecskedy József, Deutsch Miksa, Imreh József, Kádbébo József, Komáromi Gyula, Kovács Dániel, Ludvig Gyula, Probázka Viktor, Szabó István, Weidlinger Frigyes, Volez Henrich, Zeller Izidor, mint a dalegylet rendező bizottsága. Kezdeté d. u. 3 órakor. Belépti díj: személyjegy 1 ftt., családjegy 3 személyre 1 ftt 50., 4 és több személyre 2 ftt. Jegyek előre váltathatók Papp György pénztáros urnál a püsp. lyc. nyomdában. Felülfizetéseket köszönettel fogad s hírlapilag nyugtáz — a rendezőség. Kedvezőtlen idő esetén a majális napja falragaszokon lesz a t. közönség b. tudomására hozva.

* * *

A gyulafehérvári róm. kath főgymnásiumtanuló ifjusága folyó év május hó 31-én a „Lövész“-hez czimzett mulatókterben zártkörű majális rendez. A rendező bizottság tagjai: Szentgericezi Nagy Géza, elnök. Agótha Balázs, alelnök. Fejér Gerő, alelnök. Kristóffy János, főrendező. András Jenő, Balogh József, Brendusa Sebestyén, Csernátöny Aladár, Drája Miklós, Felszegi Lajos, Gotia János, Hinez Viktor, Inceze Ferenc, Jonás Alfréd, Kiss Károly, Markovics Ödön, Pietsch Arthur, Salamon Andor, Totoian Joachim. Kezdeté 3 és fél órakor. A megbívó beléptijegy gyanánt szolgál. Kedvezőtlen idő esetén a majális június hó 3-án fog megtartatni.

* * *

Csinos és szép mind a kettő. — Mind a két majálisi meghívó Papp György nyomdájának izléses terméke. — Az egyik „az Emke Dalegylet“ majálisi meghívója haránt nyomtatott nemzeti színű szalaggal van feldíszítve, — a másik a róm. kath. főgymn. tanuló ifjuságának meghívója, barna, halvány rózsza és égszínkék nyomtatással bir. Mind a két megbívó kiállítása díszére válik a nyomdának.

— **Gyümölcsök befőzését,** főzelékek, lekvárok, szörpök, sajtok, ecetek stb. czélszerű elkészítésével egyedül a közkedveltté vált s most már második bővített kiadásban megjelent Erzsébeti néni Hogy kell befőzni? czimű munkája ismerteti meg a magyar hölgyközönséget. E mű első kiadása, mely több ezer példányban nyomtatott, rövid három hét lefolyása alatt teljesen elfogyott, mi által szükségessé vált egy második kiadás sajtó alá rendezése, melyet a jeles szerző több izletes befűtt faj leírásával bővített meg. Ara a csinosan bekötött, csaknem 300 recipét magában foglaló kötetnek 80 kr. Kapható egyedül a „Magyar háziasszonyok könyvtára“ kiadóhivatalában Nyiregyházán.

— **Doktorrá avatott cipész.** Az angol kormány százötven font sterlinggel jutalmazott egy most megjelent kitűnő művet: A skót civilizáció történetét. Ezt a könyvet dr. John Mackintosh írta, aki még nemrégiben egy háromlábú széken ült reggeltől estig, s ki tűnő cipőket készített az angol gentleman-ek számára. De később megunta a cipész mesterséget s ujság-elárusító boltot nyitott. Ebben a minőségében írta meg a szóbanforgó művet is, melyen tizenkilenc évig dolgozott. Az aberdeeni egyetem később doktorrá avatta Mackintosht, a kormány pedig most, mint fentebb írtuk, pénzbeli segítséggel is kitüntette, még pedig egyenesen Gladstone, az angol miniszterelnök ajánlatára.

— **Az aradi ereklje muzeum** Kozma Ambort fölkérte, hogy Turinba utazva kérje ki Kossuthnak ajánló véleményét arra nézve, hogy hol legyen az 1848—49 orsz. ereklje muzeum? Kossuth kijelentette, hogy erre vonatkozó véleményét már kinyilvánította gróf Kreith Bélához intézett ama levelében, a melyben határozottan rosszalja azt, hogy vannak egyesek, a kik csak is a fővárosba illő orsz. ereklje muzeumot vidéki városba akarják létesíteni. És így az 1848—49 dicső szabadságharczunk emlékgyjteményének palotája Kossuth és az egész ország véleménye szerint a fővárosban kell, hogy létesüljön.

CSARNOK.

„Ezeregy rögeszme“.

— Regény. —

Írta: Dumas Sándor.

Fordította: Publik Ernő.

(Folytatás.)

Lássa, én nem esalatkoztam önben, ön egy nemes szívű ember. — Fogadja atyjám nevében is köszönete-

met, s ha a jövő eredménytelen marad is, — én örökre leköttelezettje fogok maradni.

„Mikor látjuk viszont egymást, — Solange?”

„Amikor szükségét látja“.

„Holnap azt hiszem, — kedvezően értesíthetem.“

„Nos tehát holnap.“

„Hol?”

„Itt, — ha úgy akarja!“

„No igen, — hiszen mint láthatja ez a legbiztosabb hely; már félőrája, hogy itt beszélgettünk, s még egy lélek sem járt erre.“

„Miért ne mehetnék én önhöz, vagy miért ne jöhetne ön hozzám?”

„Mert ha ön jön, vagy ha én megyek, könnyen kompromitálhatnánk magunkat.“

„Oh! én szerzek önnek egy igazoló jegyet valamelyik rokonomtól s átadom önnek.“

„Igen, hogy aztán valamelyik rokonát lefejezzék ha netán elfognak.“

„Igaza van, tehát egy Solange névre kiállított igazolványt fogok önnek hozni!“

„Pompás, — ön érzi már, hogy az én igazi nevem csakugyan Solange.“

„Tebát hány órakor?”

„Mint ma, mikor találkoztunk. — 10 órára, jó?”

„Jó, tebat 10 órára.“

„És hogyan találkozunk?”

„O, nagyon egyszerűen. — Ön 5 perczel 10 óra előtt a kapu elé áll, és 10 órakor én le jövök.“

„Tebát holnap 10 órakor, édes Solange?”

„Igen holnap 10 órakor, édes Albert!“

Megakartam csókolni kezét s ő a homlokát tartotta felém.

Másnap 1/2 10 órkor ott voltam már az utcán.

3/4 10 órakor Solange ki nyitotta az ajtót.

Mind ketten túl korán jöttünk.

Egy ugrással mellé termettem.

„Látom, — hogy jó hírt hozott!“ mondá.

„Kitűnő hírt, — mindenek előtt itt van igazoló jegye!“

„De bat atyám!“

Ő visszataszította a kezemet.

„Az ön atyja, ha ő is úgy akarja, — meg van mentve.“

„Ha ő is úgy akarja? bat mit kell tennie?”

„Bizalmasnak kell hozzám lennie!“

„Hiszen ezt felesleges is volt mondani.“

„Ön látta őt?”

„Igen!“

„Ön elmondott mindent neki?”

„Nem tudtam megállni. — Az Isten meg fog bennünket segíteni. Elmondtam neki, hogy ön tegnap megmentette az én életemet s talán holnap meg fogja menteni az övét is!“

„Holnap, úgy van, holnap, ha ő is úgy akarja, megmentem az életét!“

„Hogyan? Beszéljen? Szóljon?”

„Milyen nagyszerű volna, ha minden sikerülne!“

„Csak...“ mondam boszusan.

„Nos?”

„Ön nem utazhatik el vele.“

„Én megmondtam már önnek, hogy én mindenre eltökéltem magamat.“

„Egyébként biztos vagyok abban, hogy később önnek is szerezhetek egy utlevelet.“

„Beszéljen először atyámról, az én ügyem későbbre is maradhat.“

„Nemde én említettem volt önnek, hogy vannak barátaim?”

„Igen!“

„Nos én ma egyet felkerestem.“

„Tovább!“

„Ez egy clyan férfit, kit neve után bizonyára ösmerni fog, s kinek neve már magában is bizalmat és bátorságot biztosít.“

„Es ez a férfit?”

„Marceau.“

„Marceau tábornok?”

„Ugy van!“

„Igaza van, ha ez ígér valamit, úgy azt meg is tartja.“

„Ö ígéretet tett!“

„Istenem mily boldoggá tett ön engemet! Mit ígért? Beszéljen!“

„Megígérte, hogy segítségünkre lesz.“

„Mi módon?”

„Nagyon egyszerűen. — Kleber kinevezte őt a nyugati hadtest vezénylő parancsnokává.

Holnap estve el fog utazni.

„Holnap estve! De nekünk nem lesz időnk, — hogy rendbe hozzuk dolgainkat.“

„Nekünk nincs semmi rendbe hozni valónk.“

„Nem értem.“

„Ő magával viszi az ön atyját.“

„Atyámat?“

„Igen, mint titkárát. Vendébe érkezve az ön atyja szavát fogja adni a tábornoknak, hogy soha semmit sem fog tenni Franciaország ellen; innen Bretagne és Bretagneból Angolországba fog utazni. — Hn majd Londonba lesz, tudósítani fogja önt, — én aztán utlevelet kerítek az ön számára is, hogy felkereshesse atyját Londonba.“

„Holnap!“ kiáltá Solange, atyám tehát holnap elutazik!“

„Nincs több veszteni való időnk!“

„Atyjám még erről semmit se tud!“

„Értesítse őt!“

„Ma estve?“

„Ma estve!“

„Hogyan, — még most ez órában?“

„Rendelkezésére áll igazoló jegye és karom?“

„Igaza van! Igazoló jegyem?“

Oda adtam neki s ő keblébe rejté azt. —

„Most pedig kérem a karját!“

Elindultunk a Taranne köztérig, vagyis azon helyig, a hol tegnap estve találkoztunk. —

„Várakozzék itt rám“ mondá.

En meghajtottam magamat és várakoztam. —

O eltűnt a régi Malignon szálloda szeglete mögött és egy fertály óra múlva ismét előjött. —

„Jöjjön — mondá — atyám látni akarja önt s köszönetet akar mondani.“

ő megfogta karomat és a Mortemart szállodával átel-lenben eső Saint Guilleme utra vezetett. —

Itt kihuzott a zsebéből egy kulcsot, — kinyitott egy kis rejtett ajtót, megfogta a kezemet, — s felvezetve a második emeletre sajátságos módon kopogtatni kezdett. —

Egy 48—50 évesnek látszó ember kinyitotta az ajtót. — Ő munkásnak velt felöltözve és könyvkötőnek nézett ki. —

De kiejtett első szavairól rögtön rá lehetett ismer-ni a Seigneurre. —

„Uram“ — mondá ő — önt a gondviselés küldte és én önben a gondviselés arkangyalát látom. — Igaz-e az, hogy ön engem meg tud menteni s főleg hogy meg is akar menteni?“

Elbeszéltem neki mindent. —

Elmondtam neki, hogy Marcean mint titkárát magával akarja vinni, — és tőle ezért semmi mást nem kíván, mint azon ígéretet hogy fegyverét soha sem fogja Franciaország ellen felemelni. —

„Ez ígéretet szívesen adom önnek, s azt előtte is meg fogom ujtani!“

„Köszönöm az ő nevében is.“ —

„De mikor utazik el Marcean.“

„Holnap.“

„El is menjek ma hozzá?“

„Ha akarja, ő bármikor elfogadja önt.“

Atya és leány egymásra néztek.

Azt hiszem, a legokosabb volna még ma estve bozzá menni, — mondá Solange. —

Szép. — De nekem nincs igazoló jegyem és hát ha el találják fogni?“

„Itt van az enyém!“

„Es ön?“

„Oh! engem ismernek.“

„Hol lakik Marcean?“

„Testvérjénél Dregraviere Marcean kisasszonynál az egyetem utcán. —

„El fog ön odáig kísérni?“

(Folyt. köv.)

Nyilttér*)

Nyers selyem Basziruhákra alkalmas kelméket öltönyöknél 10 frt 50 kr-ért és jobb fajtájúakat is valamint fekete, fehér és színes selyemkelméket méterenként, 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít; postabér és vámmentesen Henneberg G. (es. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyegragasztandó.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

HIRDETÉSEK:

Legszebb minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Tartalomdus minta könyvek, még eddig nálunk nem láttottak, szabóknak bérmentve.

Nem adok 2¹/₂ vagy 3¹/₂ frt árleengedést méterenként, sem a szabóknak ajándékokat, mi rendesen a vevő hátrányára szolgál, — gyáramban kész pénz fizetés mellett szabott árak vannak, hogy így alkalma legyen bárkinek is olcsón és jó árut vásárolhatni.

Ajánlom különösen — a sok imitált szövetekre való figyelmeztetés mellett

Ruha szöветеimet

Pervient, Doskint, és szabályszerű szöветеimet a fő-tisztelendő elerus beces figyelmebe, ugyszintén cs. kir. hivatalnokok, tűzoltók, tornászok, lövészek stbi figyelmebe. Livrekre, teke asztalokra, kocsibevonatok, utazó köpenyekre 4—14 frtig stbbi.

A ki értékes, tartós, használható, tiszta gyapju szöветеket és nem rongyokat, melyek a csináltatás költségeit sem érik meg, vásárolni akar, az forduljon bizalomteljesen a félmillio forint értékű ruha szövet gyáros

Stikarofsky Jánoshoz, Brünben.

Gyárom nagy kiterjedését és szállítási képes-ségét feltüntetendő, kinyilvánítom, hogy külföldi ki-vitelem kamgarn szöветеk, szabászati és könyvköté-szeti kellékekben a legnagyobb egész Európában és meghívom a t. közönséget, hogy alkalomadtán őri-ási kiterjedésű gyáramat, hol állandóan 150 munkás van alkalmazva, megtekinteni szíveskedjék.

Szállítás csak utánvétellel.

Levelezés magyar, német, cseh olasz, francia és angol nyelven.

VICTORIA

budai keserűviz.

Hivatalos vegyelemzés szerint a föld legértékesebb keserűvize. 8 kiáltáson kitüntetve. Dr. Buschek tanár, udv. tanácsos Bécs, kitűnő keserűviz. Dr. Brauh v. Fernwald tanár, udv. tanácsos Bécs, kitűnő hatású. Dr. Lambi tanár Varsó, legkitűnőbb hatású keserűviz. Dr. E. E. Roscoe tanár Manchester, nagy orvosi becs-essel bíró viz. Dr. MacLagan tanár Edinburg, kitűnő forrás. Hasonlóan nyilatkoznak magyar, olasz, orosz, stb. orvosok. 32 9—10

Összehasonlítási táblázat,

melyből kitűnik, hogy a „Victoria“ forrás a föld legerő-sebb keserűvizét tartalmazza. Az alantabbi számok a szilárd alkatrészek összegét mutatják egy liter vízben.

Victoria	58.05	Königs bitterquelle	37.55
Rákóczy	53.53	Pülner Bitterwasser	32.72
Franz Josef	52.29	Friedrichshaller . .	25.29
Hunyadi László . . .	31.07	Seidschütz	23.21
Hunyadi János . . .	41.37		

Értekezés a körlevelekben.

Lerakat: Minden fűszerkereskedésben

Tulajdonos: UNGAR IGN. és fia BUDAPESTEN

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“

féle szivarkapapír

Braunstein frères gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein frères cég csakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papírgyárának készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papírpapir diadalának tekinthetők.

A szivarkapapír és szivarkahüvely elárusítására szánt gyáriraktár helye

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papírból készített valódi francia szivarkapapír, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynél minden papírtok a „Braunstein Frères“ céget viseli.

Gyulafehérvárt: Id. Misselbacher J. B. urnál kapható.

57 1—25

ZACHERLIN

A legbecsesebb szer minden féle rovarok ellen.

Az igazi és csodálatosan ható „Zacherlin“ jelei ezek:

1. A bepecsételt palaczk. 2. A «Zacherl» név.

A palaczkok ára: 15 kr. 30 kr. 60 kr. 1 frt. A „Zacherl“ hintő 30 kr.

Kapható:

Gyulafehérvár: Fröhlich Gyula, Szentgyörgyi M. gyógyszer., Jakabfy Albert, Nagy József.

Abrudbányán: Molnár Árpád.

Balászfalván: Salmen J., Schiszl Károly, Simberger Salamon gyógyszer.

Nagy-Enyeden: Czimer J. József, Winkler János, Bisztricsány Lajos.

Mar-Ujváron: Virág Tamás.

Piskin: Ferber János, Zeidner Gusztáv.

Szász-Szebesen: Binder Lajos gyógyszer., Schneider Vilmos gyógyszer., Uhritz János, Gross J. János.

Szászvároson: Vlad Miklós gyógyszer., Zobel W. G., Németh János, Vallepa F.

48 2—6